

PÄEVA SÕNUM nr. 182

Sinu juures on eluallikas, sinu valguses me näeme valgust (Ps 36:10). Kõigeväeline Jumal! Sina oled kinkinud meile kõige kallima ? elu ja valguse. Me palume, näita meile oma eluvalgust, eluvalgust meie südame pimedusse, et näeksime kõrvaldada takistusi Sinu tundmise teelt. Lase meil selles valguses näha patu suurust. Anna jõudu meelearanduseks ja usku Sinu evangeeliumi töötus-tesse. Jeesus, Sinu läbi on meil elu ja seda ülirohkesti. Kellel on Poeg, sellel on elu (1Jh 5:12).

***

PÄEVA SÕNUM nr. 182

"Issand pööras Iobi saatuse, kui too palvetas oma sõprade eest." Ii 42:10

ELULEIB

Paastuaja 4. pühapäev

- nädal: 22. ? 28. märts 2020

Mõttele, Issand, kõigi vaimulike ja kirikurahva peale.

Inimesel on eluks vaja väga paljusid asju ning raske on neid reastada selle järgi, milline on kõige olulisem. Üks on aga kindel, et ilma söömata-joomata ei pea inimene kaua aega vastu. Seda teades pööras ka Jeesus tähelepanu inimeste maistele vajadustele ning toitis ime läbi viis tuhat meest.

Inimese füüsilised vajadused läksid Jeesusele korda. Mõeldes sellele, et inimene ei saa ilma söögita hakkama, kõneles Jeesus endast kui eluleivast.

Pühakirjast näeme, et olulised on nii söök kui hingeelu. Kumbagi neist ei või unustada ega pi-dada vähem tähtsaks. Maisest söögist sõltub nii inimese füüsiline kui ka vaimne olukord. Näljane inimene ei jõua tööd teha ega suuda pikemas perspektiivis ka vaimselt edasi areneda, sest elamiseks on vaja sööki.

Teisalt, kui inimene keskendub ainult maisele elule ega pööra tähelepanu oma hingele, siis jääb midagi olulist puudu. Selline inimene erineb siis vaid väga vähe loomast, kes üksnes oma ins-tinkte silmas pidades elab.

Kirik on diakooniatöö kaudu ulatanud abivajajale leiva ja samas kuulutanud talle Jumala sõna ehk andnud eluleiba. Juba algkristluses oli pärast jumalateenistust armastussöömaaeg, mille järel viidi sööki haigetele ja puuduses olijatele. See andis lisaks füüsilisele abile ka hingelist tuge. Meiegi võime anda nii füüsilist kui hingelist tuge oma ligimesele. (Soom 2017:8)

Kui nisuiva ei lange maasse ega sure, siis see jääb üksi, aga kui see sureb, siis see kannab palju vilja! **Jh 12:24**

See nisuiva on Jeesus ise. Ta vihjab oma kannatusele Vaiksel nädalal. Mitte kurjad, hoolima-tud ja jõhkrad inimesed, kes Jeesuse üle kohut mõistsid ja Ta ristile naelutasid, ei surmanud Teda. Jeesuse kannatamises ja surmas on inimlikult mõistetamatu paradoks. Taevane külvaja, Jumal ise heitis Jeesuse kui nisuiva mulda surema. Seda tegi Jumala armastus, et inimest kurjuse meelevallast vabastada. Kas siis, kui oled tulnud Jeesusele nii lähedale, et Ta on sinu Õnnistegijaks saanud ja sa Tema ees põlvitades Jumala armastust tänad ja imetled, mõistad Jumala tegu?

Jeesuse kannatamises ja surmas on veel teinegi paradoks. Pimedusevürsti kuulekad käsilased tahtsid Jeesust surma saata. Pimedusevürst tegi kõik võimaliku, et Jeesus ei sureks, nagu Ta suri ? Jumala külvatud nisuivana, Jumala armastuse selge tunnistajana. Sest pimedusevürst ei vihka mida-gi nii jäägitult kui Jumala armastust ja selle vilja ? patuse inimese lunastamist ning õndsakssaamist Jumala ees. Peetruse kaudu tahtis saatan Jeesust tagasi hoida, et Ta Jeruusalemma ei läheks. Ka siis, kui Jeesus oli juba risti löödud, püüdis saatan Teda veenda sealt maha astuma ja nõnda ennast ning teisi ristilööduid surmast päästma.

Jeesus ei teinud seda. Mulda külvatud nisuiva suri. Sellest võrsus suur hulk vilja, mida koguti seniste patuste hulgast taevastesse aitadesse. Seda koguti igaveseks eluks!

Nõnda oled ka sina, kui Jeesus on sinu Issandaks saanud, selle Jumalast külvatud nisuiva iga-veseks eluks valminud vili. Ja kui sa seda veel pole, siis kutsub Kristus sind: tule mulle lähemale, hoopis lähemale, kui sa praegu oled. Tule ja vaata, kus ma nisuivana ka sinu eest olen surnud. Tule ja kuule, kus Jumala päästev armastus on sinu jaoks reaalseks saanud. Jeesus kinnitab, et Ta ei tõuka kedagi tagasi. (Soosaar 1996:120j)

Palvetagem: Kõigeväeline Jumal ja Isa, Sina toitsid oma rahvast kõrbes taevaleivaga ja läki-tasid oma ainsa Poja kõigi inimeste Eluleivaks. Aita meil loobuda sellest, mis ei toida meie hinge, ja elada Sinu sõnast, mis juhatab meid igavesse ellu. Jeesuse Kristuse, Sinu Poja, meie Issanda läbi.

* * *

MEIE USK ON NAGU SUU, MIS VÕTAB VASTU ELULEIBA.

Pühapäev ? 22. märts

Jeesus ütleb: "Mina olen eluleib. Kes minu juurde tuleb, see ei nälg iialgi, ja kes minusse usub, see ei janune enam iialgi." Jh 6:35

Iga elav olevus vajab toitu. Taim sirutab oma juured mulla rüppe ja otsib sealt oma igapäevase leiva. Inimene ammutab oma toiduse samuti põrmust. Patulangemise järele sai meie alguse ja lõpu kohta maksvaks: "Mullast oled sina võetud ja mullaks pead sina jälle saama." Sellest mullast võtab ihu oma leiva. Mulla rüppe külvatakse seeme, seal ta tärkab pea ja leiab ained, mis tarvilikud eluks.

Vaimu poolest ei põlvne inimene mullast, vaid Jumalast. Jumala elav Vaim inimese muldses hoones tegi inimese elavaks hingeks.

Jumal lõi inimese oma näo järele. Sellepärast inimesel on või-malus uskuda Jumalasse, Teda armastada ja palves Temaga kõnelda. Seda ei või teised olevused. Inimesele kõrge seisukoha looduses annab elusa Jumala Vaim.

See Vaim võib elada ainult siis meis, kui Ta saab alati elu eluallikast, Jumalast. See on või-malik Jeesuse Kristuse kaudu, kes on eluleib, kes on tulnud taevast Jumala juurest. Vajame seda taevalikku vaimutoitu eriti seepärast, et oleme raisanud patu ja süü läbi oma südames jumalikud jõud. Jumal on meie peale halastanud. Ta on saatnud oma ainsa Poja, õige eluleiva taevast, kes me hinge toidab jumaliku jõuga. Jeesus Kristus on elu. Ta on Jumalast, kõigi elu andjast sündinud, seepärast võib Ta ka anda elu meile.

Juba kauges minevikus kuulutavad ette Vana Seaduse prohvetid seda elutaime. Aeg möödus. Kuulutus sai tõeks, tärkas taim Taaveti kannust. See on Issand Jeesus Kristus.

Kaheteistkümne aastasena templis, kui Ta vanematele kostis: "Eks teie tea, et ma selles pean olema, mis minu isa päralt on," võime Tema kohta ütelda, et Ta kandis selle taime esimesi õisi. Kui Jeesus hiljem käies rahva keskel, külvas rahva hinge tõe ja elu sõnu, tegi vägevaid tegusid, võitles ja võitis patu, siis õitses Ta õite külluses. Kui Jeesus ristil tõi igavese lunastuse, siis see on juba vili, mis on kõigile rahvastele õnnistuseks. See on eluleib Jeesus Kristus.

Uus jumalik elu tärkab selle eluleivaga toidetud südames. Sealt taganeb vale, kõrkus, uhkus. Tema läbi saab patuga koormatud ahastav süda Jumala õiguse ja andestuse. Jeesus, eluleib kaotab ära patu, mis kõige viletsuse ja surma ema. Just sinule on Ta avanud Jumala armu väravad! Ta on andnud ennast sinule, kui elu sõnas ja pühas sakramendis. Neis armuvahendeis võime me inimesed Teda vastu võtta, maitsta õiget eluleiba.

"Ja see ei sure mitte, kes temast sööb." Kuidas võime seda? Jumal on nõrga taime eest hoolit-senud, andnud talle juured, mis võtavad mulla peidust elu. Kas on Ta inimese unustanud, kes loodud Tema näo järele? Ei, Ta on andnud ka inimesele vahendid, mis tungivad elu sügavustesse. Usk on juureks, mis meid kinnitab Jumalasse. Usku võime võrrelda suuga, millega võtame vastu eluleiba. Jeesus ütleb, kes minu sisse usub, sel on igavene elu. Kui meil puudub elav usk, siis võtab me hing toitu maailmast. Milline on hinge toit, mida sageli maailm pakub. Tunneme seda eneste juures? Kas ei ole mitte ahnus, rikkus, omakasu?

Kas igatseme seda leiba. Kas viibime selle toidu algallikate, Jumala Sõna, sakramendi ja palve juures. Me võime nädalateks, kuudeks, isegi aastateks unustada selle toidu, kuna igapäevase leivata ei saa me päevagi läbi. Me nuriseksime ja ahastaksime kui Jumal taeva suleks ja ei annaks vihma ega kastet me põldudele. Head lõikust põldudel peame kalliks. Aga hingepõldudel ei taha me mitte koguda. Kuid ärge unustagem neid suuri töotusi, mis Issand neile töötab, kes saavad osa elulei-vast. Seepärast haarake selle igavese elu järele, võideldge head usuvõitlemist. Seda suudame siis, kui oleme toidetud eluleivaga. Aga eluleib on Jeesus Kristus. Aamen. (Lind 1937:2)

Kes iganes joob vett, mida mina talle annan, ei janune enam ialgi, vaid vesi, mille mina talle annan, saab tema sees igavesse ellu voolavaks allikaks. (Jh 4:14) Jeesus hüüdis valjusti: Kellel on janu, see tulgu minu juurde ja joogu! (Jh 7:37)

Hetk mõtiskluseks ja aruteluks: Jeesuse antud vabadus kuulub kõigile. Ole sa vang või vaba inimene, rikas või vaene, noor või vana, sõnum on üks: Jeesus annab tõelise vabaduse ja elamis-väärse elu! Eero Junkkaala

Palvetagem: Issand, meie Jumal! Sina oled meile kinkinud oma armsas Pojas mitte vähem kui iseenda ja kõik, mis Sina oled. Võta meid nii nagu oleme. Julgusta meid meie nõtruses. Muuda meie vaesus rikkuseks oma külluses! Karl Barth

* * *

MEIL ON RÕÕM

Esmaspäev ? 23. märts

Rõõmustage koos Jeruusalemmaga kõik, kes Teda armastate! Js 66:10

Pole kahtlust, me kõik vajame Issanda ühte suurimat kingitust ? rõõmu. Rõõmul on ümberku-jundav ja muutev võime. Esmalt muutume ise. Õpime rõõmustama iseenda üle. Leiame jõudu olla endaga armulised ning vajadusel astuda ka endaga lepituse teele. Leida tänus ja rõõmus ainukordne pale, mida Issand meile on andnud.

Siit on lühike samm armuks ja leppimiseks nendega, kes on meie ümber. Eks ole kummaline, et tihti ei suuda me armastada neid, kes meid armastavad, saati siis teise-meelseid või vaenlasi. Kris-tus kutsub meid kõiki haaravale armastusele. Taas sillutab rõõmust ja rahust täidetud süda selleks teed. Kriitiline meel toitub kõige enam rõõmutust hingest.

Kristus rõõmustas inimeste suurima õnne üle, kui nad leidsid elu- ja meeleparanduse tee. Kui meie rõõmustame, siis on meil Jumala nägu. Võime näha maailma Jumala silmade läbi. Jumala sil-mad ei näe olevat, vaid tema arm aina loob ning näeb veel loodavat juba valmisolevana. Jumala ja tema laste silmad ei jää iial igavesti kurvaks.

Ja siiski, miks rõõmu nii tihti napib? Mõnede arvates on melanhoolia dispositsioon ning Eesti rahva rõõmutus meie geneetiline lahtimurdmatu kood. Mõni ütleb, et kõik sõltub keskkonnast. Kui kasvatus on halb või aktsiakursid madalad, siis on rõõmustamine kohatu. Tõepoolest ei saa valgust leida sealt, kus on pime sees ja väljas.

Kuid rõõmu allikas Jeesus Kristus saab läbida selle, mis riisub meilt rõõmu kas seest- või väl-jastpoolt. Teda ei kammitse meie minevik. Ta ei ole seotud mistahes olude, edu või ebaedu külge meie juures. Täiesti väljastpoolt tulevana saab ta meile veelgi seesmisemaks ja omasemaks, kui me ise endale oleme. Tema tuleb ning pühitseb ja uuendab meie elu täielikult.

Abiks rõõmu leidmise teel võib olla meditatsioon. Kui rahustume mõtlema maailma valust ja meie heolust, siis võime kogeda tänutunnet oma südames. Loomulikult mitte variserlikku "ma tä-nan Sind, et ma ei ole selline ?", vaid sügavat rõõmu meile antud andidest ja kutset nende kasuta-misele.

Võime kogeda rõõmu kannatuste keskel. Esmalt imena, kuidas inimesed suudavad kanda koormat, mis on nende peal. Seejärel rõõmu Jumala reaalsest lähedalolust ja sekkumisest, kui ihu koormad kergenevad ja hing saab tervendatud. Enamgi veel, kannataja silmadest peegeldub taevas, mille rõõm ületab iga maise valu ja kannatuse. Rõõm valude keskel. Maha laskunud taevas.

Palun, et paastuaja rõõmunädal juhataks meid taas allikale. Jeesus Kristus tahab meid värs-kendada elava veega nagu kord naist Samaaria kaevul. Ta tahab meid toita elava leivaga. Enese täiu-sega. Tema, kes on eluleib, on öelnud: "Kes minu juurde tuleb, see ei nälg iialgi, ja kes minusse usub, see ei janune enam iialgi" (Jh 6:35). Elu suurim nälg ja janu on kustutatud. Me oleme söönud

eluleiba ja joonud rõõmuallikast. Meil on Kristus. Meil on rõõm. Meil on elu. (Sander 2017:2)

Kuulutama Issanda meelepärast aastat ja meie Jumala kättemaksu päeva, trööstima kõiki lei-najaid, andma Siioni leinajaile laubaehte tuha asemel, rõõmuõli leinarüü asemel, ülistusrüü kus-tuva vaimu asemel, et neid nimetataks "Õigluse tammedeks", "Issanda istanduseks", millega ta en-nast ehib. (Js 61:2,3) Õndsad olete teie, kes te nüüd nälgite, sest teie saate küllaga! Õndsad olete teie, kes te nüüd nutate, sest teie saate naerda! (Lk 6:21)

Hetk mõtiskluseks ja aruteluks: Nõnda on siis Jeesuse sõnakuulmine see, mis meile võima-likuks teeb Jumalale sõnakuulelikeks lasteks saada ja meile lootust annab igavesele elule. Rõõmu-stagem ennast Tema suure armastuse pärast! Joosep Liiv

Palvetagem: Rõõmustage, te kallilt lunastatud hinged, sest teie süüdistaja on visatud taevast välja! Tal ei ole enam võimu teid süüdistada, sest teil on Isa juures Eestkostja, kes teie eest palvetab ja head kõneleb. Rõõmutsege ja hõisake, kõik Jumala lapsed, ja hüüdke suure häälega, et te olete võitnud Talle vere ja Tema tunnistuse sõna läbi. Lars Levi Laestadius

* * *

NÄLJA TUNNUSEID.

Teisipäev ? 24. märts

"Vaata, päevad tulevad," ütleb Issand Jumal, "mil ma saadan maale nälja: nälja mitte leiva ja janu mitte vee järele, vaid Issanda sõnade kuulmise järele." Am 8:11

Juhtumine, mida kolonel E. Melander elas läbi ühel misjonireisil rootsi Lapimaal, räägib haa-ravalt hinge näljast eluleiva järele. Kõik, kes on paastunud pikemat aega, teavad, et ainult paastumi-se algusel tuntakse näljavalusid ja häda. Peale selle kaob valu. Nälgitakse küll edasi, aga sellest ei tunta enam mingit vaeva.

Just niisama on ka Jumala Sõnaga. On, mida nimetame näljaks ja januks Jumala Sõna järele. Olen ise mitu korda näinud sarnaseid juhtumeid ja sellega võime kohata sageli just seal, kus ootasi-me seda kõige vähem. Siin toon ühe juhtumise Lapimaalt.

Kolonel oli juba mitu korda reisinud Lapimaal ja rahvas tundis teda hästi. Ühe päeval ta tuli lapitelgi juurde, kus sel korral ei olnud kedagi muud kodus kui ainult keegi vanem naine. Ta teadis, et kolonel on usklik mees, ja ütles temale: "Nüüd sa kindlasti kuulutad meile Jumala Sõna?" "Ei," vastas kolonel, "seda ma küll ei ole mõtelnud, seda ma ei või, sest ma ei või rääkida teie keelt, nii et teie võiksite saada minust aru." Aga naine ei lasknud ennast nii kergesti üle rääkida, ta tahtis jääda oma arvamise juurde. "Meie ei ole kuulnud Jumala Sõna kogu suve," ütles ta.

Kolonelil oli väga kahju temast, aga ta ei annud järele. Keel tegi ülepeaematut raskust. Lõ-puks sai vana naine pahaseks ja ütles: "Ja seda sa julged ütelda meile, vaestele, nälginud koertele, meile, kes saame nii väga harva raasukesi laualt, mis on teile teistele kaetud. Ma tean, et sa võid rääkida Jumala Sõnast ja sa julged veel; ütelda, et sa ei taha."

Siis palus kolonel, et temale laenataks Uus Testament, millest ta luges peatükki Johannese evangeeliumist nii hästi kui ta võis, ja kohe kogunes rahvas, nagu nõiutult välja maapinnast. Väike telk oli pungil täis, ja need, kes ei mahtunud sisse, panid oma kõrva telgi välisseina vastu, et kuulda natukenegi. Kõik tahtsid kuulda elusõna - ehk küll seda loeti puudulikus keeles.

Vaata, see oli nälg Jumala Sõna järele. Oh, et kõik tunneksid sarnast nälga! Aga kahjuks ei ole see nii. Ka siin maksab seadus, et nii kaua võib näljutada end, kuni ei tuntagi enam nälga. Nii on juhtunud suurte hulkadega nn. kristlastega. Ollakse harjunud elama ilma Jumala Sõna toiduta, on hoitud eemale eluleivast - ja vaata, nüüd ei tuntagi enam nälga!

Ja nälg on siiski tähelepanev. Mitte nagu puudus toidu järele, aga kui väsimus. Kus valitseb nälg, sinna tuleb juba iseenesest väsimus. See järeldus ei jää kunagi tulemata. Kristlikkus on vaimu-likult näljas ja sellepärast väsinud ja loid. Elu julgus on nõrgestatud. Elurõõm on kustunud, kõlbline jõud on purustatud. Kes tahab eitada, et see on nii? Aga kui palju on neid, kes mõtlevad, et see on nälja järeldus? Hingedel puudub Jumala Sõna kindel toit, ja nii kaob jõud ja rõõm.

Sa võid lehitseda nii palju kui tahad igasuguseid teisi raamatuid ja lehti, aga see on tarvilik toit hingedele, sest "Inimene ei ela ükspäinis leivast, vaid igast ühest sõnast, mis Jumala suust välja tuleb." Nii see on, ja nii see kestab alaliselt.

Oh, et nälg Jumala Sõna järele võiks targata uuesti, nii et ei sünniks rahvaga nagu prohvet Aamos ütleb: "Vaata, päevad tulevad, ütleb Issand Jehoova, et ma saadan nälja maa peale, ei mitte ükspäinis leiva nälja, ega janu vee järele, vaid Jehoova sõnade kuulmise järele, et nemad peavad hulkuma ühest merest teise, ja põhja poolt päevatõusu poole; nemad peavad sinna ja tänna mine-ma, Jehoova sõna otsima, aga nemad ei leia mitte." Sest võib nälgida nii kaua, et - kui kord tunta-kse nälga - ei olda enam võimas võtma vastu toitu. (Sõjahüüd 1936:2)

Jõle räägib jõledust ja ta süda taotleb nurjatust, et teha jumalavallatust ja rääkida Issanda kohta valet, et näljast hinge lasta nälgida ja janusele keelata jooki. (Js 32:6) Ja poiss Saamuel tee-nis Issandat Eeli juhatusel; Issanda sõna oli neil päevil haruldane, nägemused ei olnud sagedased. (1Sm 3:1) Ja loobuksid põletusohvrest, tapaohvrest ja joogiohvrest pühamus, teotaksid hingamis-päevi ja pühi. (1Mak 1:45)

Hetk mõtiskluseks ja aruteluks: Oh et Jumal toidaks neid, kellel on kõike ülearu! Khalil Gibran

Palvetagem: Armas taevane Isa, milline suur, väärtuslik ja kallis varandus Su Sõna on! Tee meid tähelepanelikuks selle varanduse vastu, et me võiksime hoida Sind puhta, selge ja võltsimatu-na. Kaitse meid petiste ja valevaimude eest, kes viivad Sinu Sõna juurest ära ja teevad hinge tüh-jaks. Anna meile tarkust ja mõistlikkuse Vaimu, nii et me tunneksime ära õiged karjased nende häälest, mis on Sinu hää, aga kardaksime ja põgeneksime nende eest, kes ei kuuluta Sinu Sõna õigesti. Johann Arndt

* * *

ISSANDA TEENIJA

Kolmapäev ? 25. märts

Issanda kuulutamise püha

Paastumaarjapäev

Küüditamise mälestuspäev (25.03.1949)

Aga kui aeg sai täis, läkitas Jumal oma Poja, kes sündis naisest, sündis Seaduse alla. Gl 4:4

See on üldse sügav ja mõtlemapanev sõna - "kui aeg täis sai". Nähtavasti tahetakse seega öel-da: kui igatsus oli haripunktini jõudnud, kui tarvidus oli kõige teravam. Nälg ja janu Päästja järgi kõige lõikavam. Kui inimhing otse kisendas taeva poole. Siis tuli Päästja. Siis Jumal Ta saatis.

Kui inimkond on ärakadunud poeg, siis Isa ise tõttab talle vastu. Kui inimkond kobab pime-duses ringi, siis taevas avaneb ja saadab oma valgust, et tervendada, elustada, õndsaks teha ja õn-nistada. Nii võeti vastu jõululapse sündimine Petlemmas. Nii kujunes Petlemma sündmus - sünni-tunniks uuele ajale, uutele mõistetele ja arusaamistele, uuele inimkonnale!

Ega see tänapäevgi teisiti pole. Mida rohkem meiegi XX sajandi elu satub ummikusse ja unustab Jumala näo inimeses, mida ligemale tüürime täielikule pankrotile inimsoo tõeliste väärtuste aladel (ja selle tunnismärke on põdevas Euroopa elus praegu külluses), seda õigustatuim on otsimi-ne ja igatsus abi järgi ja pääsmise järgi, mis tulema peab ülevalt ja mis ainult ülevalt tulla võib. Ja "kui see aeg täis saab", küllap tuleb Jumal jälle: emb-kumb, kas katastroofini jõudnud inimkonna üle kohut mõistma, või vahest ometi meid veel uute jõuludega õnnistama. See on minu usutunnis-tus.

Aga selles mõttes näeksin ma küll meeeldi, et inimesed oskaksid õigel ajal omale leida ja kü-sida Vaimu ülevalt, ning kuulatada ja Jumala tulekule vastu tuua oma hinge õilsamaid igatsusheli-sid. Olgu jõulud meile kõigile elavaks äratuskõneks ja äratagu nad meis armastust venna vastu ja armastust Jumala vastu: mil määral neid kahte põhimõtet teostame, sel määral kanname "Jumala nägu" enestes ja oma elus, ja sellest oleneb kõik, kuidas meid koheldakse siis, "kui aeg täis saab"... (Kuusik 1935:2)

Sellepärast annab Issand ise teile tunnustähe: ennäe, neitsi jääb lapseootele ja toob poja il-male ning paneb temale nimeks Immaanuel. (Js 7:14) Ja vaata, sa jääd lapseootele ja tood ilmale poja ja paned talle nimeks Jeesus. (Lk 1:31)

Hetk mõtiskluseks ja aruteluks: Meie õnn on, et Jeesus ei ole veel tulnud kogu aus ning hiilguses, Ta ei ole veel tulnud kohtumõistjana. Seega on meile kingitud armuaeg, antud võimalus kasutada seda patuste Õnnistegija vastuvõtmiseks ja endale igaveseks õnnistuseks. Albert Soosaar

Palvetagem: Kõigeväeline Jumal, Sina valisid Neitsi Maarja meie Päästja emaks. Täida meid oma armuga, et meiegi järgiksime meelsasti Sinu tahet. Kingi meie südamesse rõõmu sellest, et Si-nu Poeg Jeesus Kristus on sündinud inimeseks ja päästnud meid surma ja patu meelevallast. Sinule olgu kiitus ja au nüüd ja igavesti.

* * *

JUMALA HEAD TEOD

Neljapäev ? 26. märts

Kõikide silmad ootavad Sind ja Sina annad neile nende roa omal ajal; Sina avad oma käe ja täidad kõik, mis elab, hea meelega. Ps 145:15,16

Jumala head teod avalduvad elusa looduse toitmises. Tavaliselt mõtleme selle salmi lugemise juures inimese toitmisele. See on väärt mõte. Kuid psalmi autor mõtles kogu elusale loodusele. Te-ma ülalpidamisel on kõik kodu- ja metsloomad, linnud, kalad, putukad ja taimed. Tema leivateha-sest saavad nad kõik oma roa ja see tehas on oma toodangut vääramatult turule saatnud väga paljud millenniumid. Inimkonna ülalpidamiseks ei kuluta Jumal milliprotsentigi sellest, mida ta kulutab kogu loodusele.

Elus loodus "ootab" oma ülalpidamist. Loomade maailmal ei ole kõnevõimet. Nad ei saa Ju-malalt oma leiba paluda, aga oma silmadega saavad nad oodata. Iiob ütleb, et nad saavad "karjuda", viidates eriti kaarnatele, kelle "pojad karjuvad Jumala poole" (Ii 38:41). 104. psalmis on öeldud: "Noored lõvid möirgavad saaki ning nõuavad Jumalalt oma toidust." (Ps 104:21). See osa loodu-sest, mis ei suuda paluda, ootab oma toitu igatsevate silmadega ja hüüdva häälega.

Jumal annab neile nende roa. Kui Jumal lõi toidu vajaduse, siis ei jätnud ta toitu loomata. Kindlasti teadis psalmi autor sedagi, et üksikud linnud ja loomad võivad ka nälga surra, kuid üldi-selt saavad loomad ja linnud oma toidu. Inimeneigi võib nälga surra, kuid inimkond elab edasi.

Jumal annab roa omal ajal. Iga elusolend peab toidu hankimiseks kasutama temale määratud aega, olgu ta siis sipelgas või mesilane, rändlind või inimene. Vastasel korral sureb ta nälga. See-sama seadus kehtib ka eluleiva kohta. Prohvet Jesaja ütles: "Otsige Issandat, kui ta on leitav, hüüdke teda, kui ta on ligidal!" (Js 55:6). Pärast õige aja möödumist võivad inimesed oma vaimu-likkude vajaduste rahuldamiseks rännata ühest mere äärest teiseni, aga nad ei leia seda, mis nende hinge rahuldaks (Am 8:11-14). (Tärk 2014:698j)

Kõik nad ootavad sind, et sa neile annaksid nende toidu omal ajal. (Ps 104:27) Kas sa loed nende tiinuskuid ja tead aega, millal nad poegivad. (Ii 39:2)

Hetk mõtiskluseks ja aruteluks: Võib olla oli meie kristlaseks olemine spontaanne kaasami- nek, ilma täie teadlikkuse ja selgusetä, ilma õige tõsiduseta. Nüüd peab see lõppema. Me peame en-dale aru andma, mida tähendab mulle Jumal, mida tähendab Jeesus Kristus, kes on inimeseks saa-nud. Ma pean teadma, miks ma usun. Jaan Kiivit jun

Palvetagem: Kas on linnukesel muret, kust ta saab, mis ta sööb? Kas ta nälga sureb? Tema loodab Looja peale, hüppab seal oksa peal, rõõmsalt tõstab hääle. Laurentius Laurenti

* * *

TEEKOND JUMALA KOJA POOLE

Reede ? 27. märts

Õnnis on inimene, kelle tugevus on Sinus, kelle mõttes on pühad teekonnad. Ps 84:6

Mis on meie mõttes? Kas armastame oma palveteekondi või on need meile väsitavad ja tüüta-vad? Kas sinu mõttes on osadus Jumalaga, kui tuled palvekotta, või on sul mõttes tuttavatega kohtu-mine?

Meie õndsus ongi teekonnal oleku õndsus. "Meil ei ole siin jäädavat linna." (Hb 13:14) Oleme aina teel jääva poole. Usuteel ei ole ükski teelõik nii viljatul maal, et see ei võiks muutuda õnnistus-te maaks. Vaja on külvata silmaveega. Mõtleva Jumala ees järele, kui palju on meie elus olnud pi-saratekülvi vaimulikkudel põhjustel? Kui pisaraid on vähe olnud, ärge siis imestage, et ei või loota allikate tekkimist või pilvede saabumist.

Meie paneme tõepoolest oma saavutusele suurt rõhku, aga vaimulikult on oluline see, et oleme teel ja sellel edasi läheme. Iga saavutus on vaid uus teelõigu algus. Iga uus õnnistus on nagu teetõus uuele künkale. Künka taga ei ole tee lõpp, vaid uus avarus. Lõpp tuleb siis, kui "reisikepi" maha pa-neme. Kui suured sinu saavutused ka oleksid, tuleta siiski meelde, et sealt, kuhu sa oled jõudnud, tu-leb nüüd edasi minna. (Tärk 2014:307)

Hetk mõtiskluseks ja aruteluks: Saada üles palve iga kord, kui näed midagi puuduvat sul enesel, sinu omastel või teistel, kellega päeva jooksul kohtunud oled. Ära lükka seda teiseks kor-raks, vaid palu juba teel olles! Seejuures ära unusta aga peamist: "Kui see vaid austab Sinu nime!" Ole Hallesby

Palvetagem: Kui olen läinud eksteed ma, kaotanud silmist ei ole mind Ta. Järele tuleb, tagasi toob, kuni Ta mulle eluteeks saab. Kristus mu lootus, lootuseks jääb, teel läbi kõrve eluks mul saab. Arved Pail

* * *

JEESUS KRISTUS ON MEIE IGAVENE LEIB ? ELAV ELULEIB!

Laupäev ? 28. märts

Jeesus ütleb: "Ärge nõutage rooga, mis hävib, vaid rooga, mis püsib igaveseks eluks. Seda annab teile Inimese Poeg, sest Teda on Jumal Isa pitseriga kinnitanud." Jh 6:27

Meil on vaja mõista, et igapäevane leib, mille pärast Meie Isa palveski palvetame, on see, mi-da vajame õnnelikuks eluks oma ajalikus maailmas. See on, mille eest peame ka igapäevaselt Juma-lat tänama. Igapäevase leivaga käigu ikka kaasas igapäevane tänu! Igapäevane leib märgib toitu, ihukatet, peavarju, lähisuhteid, turvatunnet, õnne ja rahu, mida inimene igapäevaselt vajab. Tõepoo-lest, seda kõike me vajame, ja kui oleme ausad, siis valdavalt me seda kõike ka saame. Saame kind-lasti vähemalt nii palju, et olla tänulikud. Kuid ikkagi on see kõigest kõhutäis, nagu Jeesus ütleb - roog, mis hävib.

Teame, et vesi ja leib on inimese eluspüsimise miinimum. Vangid pannakse vee ja leiva peale, sõja ja ikalduse korral mõõdetakse leiba ja vett mõõduga, kuid ainult veest ei piisa, et elus püsida, nagu ka ainult leivast mitte. Jumal hoidis Iisraeli rahvast kõrbeteekonnal mannaga elus. Jeesuse käest küsitakse, Moosese manna-imele viidates, millise tunnustähe teeb tema. Jeesus näeb, et rahvas polnud aru saanud, et kõrbemanna ei olnud midagi muud kui eluspüsimiseks piisav kõhutäis. See oli miinimum selleks, et hing püsiks sees! Tema on tulnud pakkuma maksimumi ? eluleiba igavese elu tarvis!

Uskmatu rahvas taotlebki kõigest miinimumi - kõhutäit. Maailm taotleb sedasama miinimu-mi. Taotles Jeesuse päevil, taotleb ka täna. Selle miinimumi igatsemise juurde käib ka soov saada sellised juhid, kes garanteerivad parima kõhutäie.

Valmiste perioodil keskenduvad kõik erakonnad oma vaimislubadustes kõhutäie reklaamimi-sele. Valija valib selle, kelle kõhutäiepakett on isuäratavam. Rahva soov kroonida Jeesus kuningaks oli miinimumi taotlemine. "Nüüd sai Jeesus aru, et nad tahavad tulla ja teda vägisi kuningaks teha, ja ta tõmbus mägedesse üksindusse" (Jh 6:15), kirjutab Johannes. Jeesus oli 5000 meest toites tões-tanud oma suutlikkust garanteerida rahvale korralik kõhutäis, pealegi imeliselt viie odraleiva ja kahe kalaga. Kuid Jeesus ei olnud "peibutuspart" ega "valimismagnet". Ta ei pakkunud kõhutäit üheks valimisperioodiks, vaid igaveseks ajaks. "Mina olen eluleib. Kes minu juurde tuleb, see ei nälg iialgi, ja kes minusse usub, see ei janune enam iialgi" (Jh 6:35).

Leib saab toiduks alles sel hetkel, kui teda murtakse. Jeesus saab eluleivaks, kui Ta inimeste pattude eest risti lüüakse! Nõnda ei ole Jeesus Kristus meie igapäevane leib, vaid igavene leib - elav eluleib! Ta ise ütleb: "Mina olen taevast alla tulnud elav leib. Kui keegi sööb seda leiba, siis ta elab igavesti; ja leib, mille mina annan, on minu liha; ma annan selle maailma elu eest" (Jh 6:51). Aa-men (Viilma 2017)

Hääl taevast ütles: "See on minu armas Poeg, kellest mul on hea meel!" (Mt 3:17) Ja Johan-nes tunnistas: "Ma nägin Vaimu tuvina taevast laskuvat ja tema peale jäävat." (Jh 1:32) Kuidas siis teie ütlete sellele, kelle Isa on pühitsenud ja läkitanud maailma, et ta teotab Jumalat, kuna ma ütlesin: Mina olen Jumala Poeg? (Jh 10:36)

Hetk mõtiskluseks ja aruteluks: Ainult kuiiv põld joob januga, aga see, mida on liiga palju kastetud, muutub sooks. Ainult vaene vajab raha endale elatise muretsemiseks, aga rikas teeb endale rahast soo, millesse ta upub. Mo?e Makarowis

Palvetagem: Kui iial sööme seda rooga, saab uueks meil su mälestus ja uusi eluvete vooge toob hingesse Su armastus. Su veri, surm ja ristivalu toob meie südamele elu. Johann Jakob Ram-bach

* * *

Kasutatud allikad

Kuusik, Paul 1935. Kui aeg täis sai. Ühistegelised Uudised, nr. 51/52, 23.12.1935
Lind, Eduard 1937. Jeesus on eluleib. - Eesti Kirik, 17.06.1937
Sander, Ove 2017. Meil on rõõm. - Eesti Kirik, 29.03.2017
Soom, Kaido 2017. Eluleib. - Eesti Kirik, 22.03.2017
Soosaar, Albert 1996. Usk ? lootus ? armastus: [Postill]. Tallinn: Logos
Sõjahüüd 1936. Nälja tunnuseid. Sõjahüüd : Päästarmee häälekandja Eestis, 01.05.1936
Tärk, Osvald (2014) Psalmide seletus. Tallinn: Logos
Viilma, Urmas 2017. Jutlus - Jh 6:26-27. Lääne praostkonna sinod, Kullamaa kirik. EELK Kullamaa Püha Johannese koguduse koduleht, 31.03.2017: <http://kullamaakogudus.edicy.co/blog/eelk-laane-praostkonna-sinod>

Koostas Indrek Lundava.

Märts 2020